



Uczennice klasy V a w ramach realizowanego projektu "Przeczytałam i polecam!" i udziału w Międzyszkolnym Konkursie Literacko-Fotograficznym "Moja ulubiona książka" zachęcają do lektury interesujących pozycji.

Przeczytajcie proszę ich krótkie opracowania. Być może zechcecie sięgnąć po wskazane przez

nich książki. Gorąco polecamy!

Moja ulubiona książka to "Dzienniki Nikki. Tańczę na lodzie" Rachel Renee Russell.

Główna bohaterka Nikki prowadzi dziennik - tajny i zdecydowanie do użytku osobistego. W zabawny sposób opowiada w nim o swojej codzienności, perypetiach sercowych, marzeniach i

pragnieniach. Nikki ma ciekawe i wesołe przygody. Ma także rywalkę - Mackenzie Hollister. Dziewczyny rywalizują ze sobą o chłopaka - Brandona, o oceny w szkole, ubiór i popularność. Często prowadzi to do śmiesznych sytuacji.

Bardzo podobają mi się strony książki - wyglądają jak kartki z pamiętnika.

Są także ilustracje, które w ciekawy sposób obrazują przeczytany tekst.

To moja ulubiona książka, zawsze mnie rozbawi i poprawi nastrój.

Sonia Imiolczyk

Moja ulubiona książka to "Harry Potter i kamień filozoficzny". Autorką nadmienionej pozycji jest J.K. Rowling. Opowiada ona o

chłopcu o imieniu Harry, który jest czarodziejem i uczy się w Szkole Magii i Czarodziejstwa w Hogwarcie.

Harry jest zawsze chętny do pomocy, miły, pomysłowy i razem z dwójkiem przyjaciół Hermioną i Ronem mają wiele ciekawych przygód.



Inspiracją dla uczniów mogły być słowa Janusza Korczaka: *Poeta jest człowiek, który się bardzo weseli i bardzo się martwi, łatwo się gniewa i mocno kocha - który silnie czuje, wzrusza się i współczuje...*

Szkolna Komisja Konkursowa, po wnikliwym zapoznaniu się z nadesłanymi pracami, postanowiła nagrodzić następujących uczniów w dwóch kategoriach:

#### KLASY IV-VI

**I miejsce:**

**Dominik Świerk**

**II miejsce:**

**Adam Jung**

**III miejsce:**

**Patrycja Kozioł**

**wyróżnienie:**

**Sonia**

**Imioliczyk**

#### KLASY VII-VIII

**I miejsce:**

**Aleksandra Zawalska**

**II miejsce:**

**Michał Stępel**

**III miejsce:**

**Maksymilian Żak**

**wyróżnienia:**

**Wiktoria Didek,**

**Miłosz**

**Zagrajek,**

**Zuzanna**

**Ungrowska**

Chciałabym, żeby magia istniała w naszym świecie. Lot na miotle lub gra w quidditcha to niesamowite przeżycia.

Beata Pyciak

#### Quidditch

(czyt. /kwiditf/)

– fikcyjna gra sportowa.

Drużyna liczy siedmiu zawodników – 3 ścigających, 2 pałkarzy, obrońcy i szukającego. Istnieją 3 rodzaje piłek: kafeł, tłuczek

i znicz. Ścigający podają sobie kafeł i starają się przetrwać go przez jedną z trzech pętli, pilnowanych przez obrońcę, za co drużyna otrzymuje dziesięć punktów. Pałkarze odbijają tłuczki, aby nie uderzyły one zawodników z ich drużyny. Szukający ma za zadanie złapać złoty znicz, który jest bardzo szybki i trudno go zobaczyć.

Za jego przejęcie drużyna dostaje sto pięćdziesiąt punktów. Z chwilą złapania znicza kończy się mecz. Źródło: Wikipedia.

Uczniowie klas IV - VII wzięli udział w Szkolnym Konkursie Poetyckim "Poezja - mowa uczuć", którego celem było: rozwijanie wyobraźni twórczej oraz zdolności i zainteresowań twórczością

poetycką wśród dzieci i młodzieży. Zadaniem uczestników konkursowych zmagających było napisanie wiersza zgodnego z podaną tematyką.

## Szkolny Konkurs Poetycki "Poezja - mowa uczuć!"

<p>„Jak w klatce!”</p> <p>I przyszedł ten czas, ten który przyniósł zmartwienia, wiosną był, jesienią się nie zmienia. Szkolne mury ciche, smutne życie stało się okrutne. Jeden wirus, wielka wrzawa. Dobre zdrowie to podstawa. Dzisiaj lekarz nie pracuje, zdalnie leki przepisuje. Co z przyszłością? Chciałbym wiedzieć, czy będziemy w domu siedzieć? Chcę</p>	<p>do szkoły! Chcę do dzieci! Żaden strach mnie nie obleci! Niech powróci dawne życie. Śmiech, zabawa, nauka w szkole, nasze buzie tak wesołe.</p> <p><b>Miłosz Zagrajek, uczeń kl. VII c</b></p> <p>„Świat poezji”</p> <p>Gdy w poezji świat odpływam, przelewając myśli z głowy, tam uczucia swe odkrywam, tworzę wytwór</p>	<p>całkiem nowy. Kiedy marzę o czymś skrycie, zapisuję to w zeszytach. A ... gdy smutki dopadają, same łzy me wymyślają.</p> <p>Gdy uczucie złości czuję, krnąbrne słowa wtem rymuję. Zapisuję grozy słowa, przecież papier wszystko schowa.</p> <p>Papier jest wyrozumiął! Przyjmie często też pochwały. Przechowuje me wariacje,</p>	<p>daje mi też inspirację.</p> <p><b>Maksymilian Żak, uczeń kl. VII b</b></p> <p>„O roli poezji ...”</p> <p>Milion pytań zadają sobie w głowie, często zastanawiam się czy poznam odpowiedź. Odnośnie ... świata, bytu i istnienia, wszechobecnego w życiu światłocienia. Szukam sposobu, jak uczucia opisać. Takie dylematy towarzyszą mi dzisiaj.</p>	<p>By przelać na papier smutki i radości, szczęście rodzinne, zwykłe w życiu troski. Chcę radością i miłością ludzi zarażać! Te właśnie uczucia poezja pozwala mi wyrażać.</p> <p><b>Patrycja Kozioł, uczennica kl. VI a</b></p> <p>„Dlaczego, tak jest ...”</p> <p>Gdy patrzę w Twoje oczy, czasami widzę wszystko. A czasami ... nic. Dlaczego tak jest, Czy wiesz?</p>	<p>Uświadom to sobie, bo ja to wiem i czuję cały czas. Ja wiem i Ty to wiesz. Tylko powiedz mi... Wszystkie dobre i złe rzeczy czuję ... Dlaczego tak jest ... Czy wiesz ...</p> <p>„Strach” Masz oczy wielkie jak strach. Boję się Ciebie! Uciekam od Ciebie. Nie goń mnie, zostaw mnie. Idź sobie, nie kocham Cię. Proszę zostaw mnie ...</p>
<p>„Emocje w człowieku zamknięte”</p> <p>Ileż to uczuć dziennie w człowieku? Co skrywa nasza ludzka natura? Czy je poskromić albo okiełznać? Czego wymaga nasza kultura?</p>	<p>A może jednak dać upust złości? Wylać nienawiść, znaleźć winnego, krzyknąć i wrzeszczeć w swojej wściekłości i zrobić drakę, tak, z byle czego. Lub popaść w słodką</p>	<p>melancholię. Czuć się szczęśliwym oraz radosnym a w ciszy sobie często powtarzać: - Byle do wiosny, byle do wiosny... Albo zakochać się bez pamięci, zarazić wszystkich wokół miłością.</p>	<p>Obudzić w sobie ciepło, wrażliwość, cieszyć się stale czyjąś bliskością. Tych uczuć mnóstwo w każdym człowieku ciepłych i czułych, oziębłych też. Ty musisz wybrać, co jest dobre</p>	<p>i czym kierować się w życiu chcesz. Empatia, dobroć i zrozumienie, rozmowa, miłość oraz szacunek. Nikomu jeszcze nie zaszkodziły i to jest właśnie dobry kierunek! Więc odrzuć</p>	<p>wszelkie złe emocje. Panuj nad nimi, kochaj człowieka, rozdawaj radość i bądź radosna. Bo szczęście Twoje za rogiem czeka...</p> <p><b>Ola Zawalska, uczennica kl. VII b</b></p>

„Radość” Radość, czujesz, gdy szóstkę w szkole dostaniesz lub gdy śniegu naprószy pod progi. Gdy z kolegami na sanki się wybierzesz lub prezent dostaniesz Ci drogi. Lecz radość nie trwa wiecznie, szybko możesz ją stracić. Gdy przegrasz mecz lub gorzej, komputer twój nie chce się odpalić. Lecz radość	również możesz zyskać, gdy dzień masz pochmurny i zły. Twój kumpel wpadnie i razem uśmiechem odgonicie wszystkie łyzy. Czym jest radość? Tego nikt nie wie. Osobą, przedmiotem, zjawiskiem. Uczucie to jest bardzo ważne, Bo nikt nie chce bywać smutaskiem. <b>Łukasz Bednarz,</b>	„Uczucia” Szczęście, radość, smutek, łyzy od małego towarzyszą mi. Są jak promyk słońca w letnie dni albo słony deszcz, gdy po twarzy płyną łyzy. Czasem zastanawiam się, jak bez uczuc wyglądałby mój dzień i dochodzę do wniosku, że to po prostu niemożliwe! Bo jak się nie śmiać? Jak nie płakać?	Chcę ze szczęścia do góry skakać! Łzę uronić też nie zaszkodzi, bo przecież w uczuciach i życiu o to właśnie chodzi. <b>Kinga Ludwikowska, uczennica kl. V a</b>	czy zwykłą ucieczką od strachu. Nadzieja jest taka krucha, taka delikatna, którą jedno złe słowo może złamać. Więc dlaczego jej tak naprawdę pragniemy? Żeby się nie zniechęcić, gdy ukochany w świat wyruszy wojować? By o wolność Lachów walczyć Powiadasz, że nadzieja matką głupich. Lecz ja wiem swoje.	Nadzieja to silne nadrzędzie, które w złych rękach może okazać się złudne.
Może krzywdzić i nieść ludziom trwogę. Lecz nadzieja piękną jest! Gdy ją masz, strach pokonać możesz, walczyć o swoje miejsce na świecie. Więc nadzieję mam, że ty Polsko razem z naszą pomocą dawną swą odzyskasz chwałę.  Liliana <b>Bulińska, uczennica kl. VII b</b>	„Dobre nastawienie” W moim sercu rodzi się uczucie. Warto przyjrzeć mu się skrycie. Czy to dobre czy złe serca bicie? Czasem szczęście mi towarzyszy, tylko czy ktoś inny to widzi i słyszy? Ludzie wokół śmiej się wesolo, a ja gdy mi źle, chylę przed nimi czoło. Bo nie zawsze jest wszystkim do śmiechu	i nie zależy to od ich wieku. Złe i ponure dni też się zdarzają. Wszyscy wokół też tak mają. Ale warto iść przez życie z dobrym nastawieniem, a wszystko co złe, będzie tylko wspomnieniem!  <b>Maja Plech, uczennica kl. V a</b>	na wczoraj co już minęło. Na święta, urodziny i na wakacje I na dzień pogodny ze słońcem co do nas mrugnęło.  Dzisiaj facebooki i instagramy, prawie w ogóle nic nie czytamy. Tv, komputer, wciąż tylko gramy, Książka?, Poezja? Eee tam, dziś nikt nie wychodzi poza ramy.  Jak łąza	się czasem w oku zakręci, wiersz swoim słowem wtedy zachęci. Usiądź, poczytaj rymowane słowa, a wtedy łżejsza staje się głowa.  Wiersze, poezja to super sprawa, Wzruszenie, radość, super zabawa. Sami się o tym przekonacie, kiedy je sobie poczytacie.  Ktoś mnie tam woła, jakby z	Wiersza czytanie mnie pochłonęło. Z obiadem rodzina czeka, Woła i woła, jakby z daleka, Mnie pochłonęła poezji rzeka.  <b>Dominik Świerk, uczeń klasy IVb</b>

"2020" 2020 nie daje nam szczęścia. Jeszcze będzie normalnie, jeszcze będziemy śmiać się, Dużo czasu by myśleć, dużo czasu by marzyć, Jeszcze będziemy kacpia na torze smażyć, Wbija Adam o autach, mówi o różnych wozach, Moje rymy rozgrzane jak cylindry Chirona*. Taki challenge	żeby padła korona. Żeby zwalczyć Covidą, żeby znów się spotykać. Podziwiać na spotach, upalać do woli nawet jeśli Twój wóz, to Fiat Mirafiori*, Panda czy Merc, Garbus, Ferrari, Szanuj innych, jak sam chciałbyś być szanowany. Lepiej wsiadaj do fury, ustaw navi, jedź w góry, Dbaj o siebie i innych, rozgonimy te	Dzięki dla pielęgniarek, wielkie dzięki lekarzom, Wracam teraz do lekcji, choć wakacje się marzą. Idę czytać lekturę, gdzie pies jeździł koleją, mam nadzieje, że rymy jako tako się kleją. <b>Adam Jung, uczeń klasy IVa</b>	"Poezja - mowa uczuć" Zostań mego życia towarzyszką, bądź zawsze przy mnie blisko, w szkole, w pracy, w wolnym czasie, podczas spaceru oraz w trasie. Jesteś niczym promień słońca w pochmurne dni, sensem życia, gdy smutno mi. Dajesz mi radość i nadzieję, o świcie, kiedy	tylko kogut zapieje. Wypełniasz mnie morzem miłości, szczyptą zachwytu i kroplą zazdrości. Odwiedzasz czasem moje sny, chcę żyć wiecznie, bo jesteś Ty, więc pływ dalej, Poezjo ma, w sercu mym wryj ślad. <b>Kinga Rodek, uczennica klasy VIIIb</b>
--	---	--	---	--

*** Grudniowy poranek zaczynam od modlitwy, by z rodziną móc zasiąść przy stole wigilijnym. By ogrzać serca stwardniałe na nowo, a chorych obdarzyć uśmiechem zdrowo. Niedawno zasadziłam drzewko na znak wolności, lecz czy pandemia dostarcza swobodności? Jak wyrazić	uczucia, gdy mowę mi odjęto? Można gestem lub sercem, a można poezją... <b>Paulina Woś, uczennica klasy VIIIb</b>  "Przyjaźń" Przyjaźń to wielka sprawa, Która radością napawa. Jest jak tęcza kolorowa, Jak znajomość świeża...nowa. Budzi wielkie poruszenie, Uśmiech, radość, uwielbienie.	Przyjaźń siostrą jest miłości, Niechaj w sercach Wam zagości! Niechaj daje rozumienie, Wsparcie, siłę, wybaczenie! Razem łatwiej iść prze życie, Więc pielęgnuj....dbaj obficie! Szanuj swego Przyjaciela, Niech Ci życie rozwesela! Bądźcie sobie dopełnieniem, Wspólnej drogi oświetleniem!	Kroczcie razem, zawsze...wszędzie, Przez co życie łżejsze będzie! <b>Michał Stępel, uczeń klasy VIIIb</b>  "Tęsknota" Tęsknota Tęsknią drzewa, trawy, Czekają z ochotą na słońce. Cierpią bez powietrza, Jak ludzie bez znaczenia. To, że uczuć maskę wdziewasz, Nie znaczy, że je masz.	"Każdy jest inny" - to fakt. Jednak prowadzi nas przez życie ten sam takt, W którego rytm tańczą piękne damy, I panowie w garnitury odziani. Troski oni czuć nie chcą, Znęcając się znów nad sobą. Patrząc w gwaizdy, Uciekasz od prawdy. Unikasz snu, Niby diabeł święconej wody. Uciekasz od	Zatracać się w swój mały, ale własny świat.  <b>Wiktoria Didek, uczennica klasy VIIIa</b>
---	---	---	--	---	--

"Mowa uczuć"  
Spoglądam w okno, czuję smutek i żal. Nie widzę nic innego, jak tylko pustkę i szarość. Uczucie to sprawia, że skóra moja staje się szorstka. Tak jak szorstkie są słowa padające z ust otaczających nas ludzi. Ta szarość nie pozwala nam czuć to co kochamy. Nie pozwala tryskać radością, która jest

lekarstwem dla naszego ciała i duszy. Patrzę jak ludzie zatapiają się we własnym gniewie. Zapominając o tym co jest najpiękniejsze. Smutny widok dzisiejszego świata, oplata mą myśl, co się dzieje. Budzi we mnie strach i lek, co będzie dalej. Jaki los czeka każdego z nas. Czy wróci to co było. Czy będziemy tonąć w agonii strachu

do drugiego człowieka.

**Zuzanna Ungrowska, uczennica klasy VIIIb**

"Poezja - mowa uczuć" Uczuć na świecie jest bardzo wiele, Może je zatem po kolei wymienić. Miłość - pierwsze uczucie, pierwsza emocja, która wydobywa się z naszego serca. Od urodzenia

w niej przebywamy, stojąc za kimś murem, czujemy, że go kochamy. Dzięki miłości jest łatwiej żyć, nawet, gdy zwątpimy, żeby tu być. Miłość jest jak trawa zielona, rosnąca za pomocą wody i słońca. Drugą emocją jest przyjaźń, wspaniała, krótka lub długa, tak samo ważna. Wspomnienia z nią związane pozostaną w pamięci już na zawsze.

Przyjaciele, z którymi tak często przebywamy, będą nas wspierać, gdy doła mamy. Bo prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie, jak to Mickiewicz powiedział w swoim pięknym obrzędzie. Prawdziwy przyjaciel zawsze pomoże ci wstać, zaraz po tym, gdy przestaniesz się śmiać.

Przyjaciół można mieć wiele, lecz gdy potrzebujesz pomocy, okazuje się, że jest tylko jeden. Bo razem łatwiej przeciwności losu pokonać, niż samemu brnąć w zakłamanie słowa. Dlatego nigdy nie odpychaj ludzi, którzy wiedzą, co uśmiech na twojej twarzy wzbudzi.

Te uczucia są wspaniałe, dla każdego odczuwalne, lecz zdarzają się też takie, w pewnym stopniu byle jakie. Nienawiść, smutek, strach, to niezadowolenie dane nam. Każdy z nas z tym mierzy się i wtedy jest nam niestety źle. Lecz to kiedyś skończy się, a smutek w zadowolenie przerodzi się.

wierz, że uda się, wtedy łatwiej przejdiesz przez troski swe. Jeśli bowiem nie będziesz dawał rady, poproś o pomoc bliskich bez żadnej zwady.

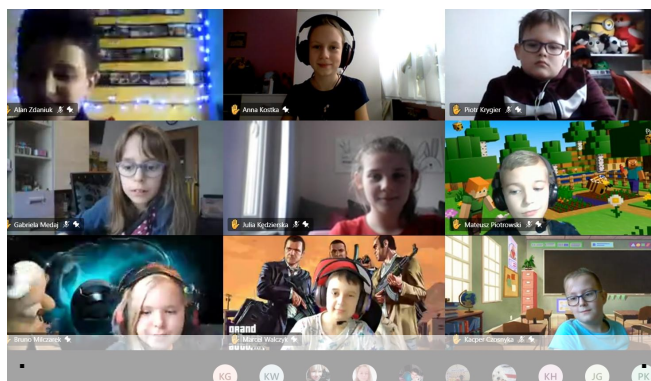
**Olivier Kłap, uczeń klasy VIIIb**

Dlatego zawsze



## Teatralne czary - uczestniczymy w spektaklu teatralnym online

26.01.2020 r. uczniowie klasy 4b, wraz z p. Moniką Szkliniarz, w ramach lekcji języka polskiego i zajęć polonistycznych GDDD (przy współpracy z rodzicami), uczestniczyli	w spektaklu online pt. „Opowieść wigilijna” wystawionym na scenie Teatru Zagłębia w Sosnowcu. Opowiadanie Karola Dickensa utrzymane w świątecznej	atmosferze, pełne ciepła, otuchy i znakomitych utworów muzycznych zaadaptował Szymon Adamczak, a wyreżyserowała Justyna Łagowska. Choć przedstawienie	różni się od treści lektury obowiązkowej, to przekaz utworu pozostaje ten sam: przypomnieć ludziom, co dla nich jest w życiu najważniejsze – radość, niewinność	i zdolność do miłości. Postać Ebenezera Scrooge’a (w tej roli Grzegorz Kwas) budzi w widzach niepokój i pewnego rodzaju niechęć.
---	---	---	---	--



Dopiero gdy poznajemy jego losy (za sprawą duchów przeszłości, teraźniejszości i przyszłości), dowiadując się chociażby jak wyglądało jego dzieciństwo, zaczynamy rozumieć postawę bohatera. Ponadczasowa opowieść Dickensa

to utwór, który porusza kwestię przemiany człowieka i pokazuje, że zmianą swojego zachowania można ocalić nie tylko siebie, ale także innych.

*Teatr, do którego pani Monika nas zabrała na spektakl pt. "Opowieść wigilijna", był niestety wirtualny. Mimo tego sztuka okazała się przyjemna, wesoła, ale również momentami smutna. Przedstawienie*

*przypomina, że trzeba pomagać i być miłym dla innych. Dlatego polecam wszystkim obejrzeć to widowisko, choć brakowało mi na koniec gorących braw widzów. Anna Kostka, uczennica klasy 4b*

**Marcel Walczyk, uczeń klasy 4b**

*Spektakl teatralny pt. „Opowieść wigilijna” był ciekawy i pouczający. W niektórych momentach można się było się zaśmiać, ale były też sceny smutne. Polecam każdemu do obejrzenia.*

## KĄCIK POPRAWNEJ POLSZCZYZNY

### M. Żak - laureat Wojewódzkiego Konkursu Poetyckiego

Które wypowiedzi są poprawne?	<u>Za stołem</u> <u>siedzą Piotr, Jan oraz Ola.</u> Podmiot i orzeczenie tworzą związek główny. Wykazują zgodność pod względem LICZBY, a w czasie przeszłym i w trybie przypuszczającym również pod względem rodzaju. Właśnie dlatego związek główny jest jednocześnie związkiem zgody. Podmiot szeregowy Piotr, Jan oraz Ola wskazuje	na kilku wykonawców czynności (LICZBA MNOGA), stąd LICZBA MNOGA czasownika SIEDZĄ. Zdecyduj, czy podane zdanie jest poprawnie skonstruowane. Mój stół jest bardziej drewniany. Odpowiedź: NIE. TAK/NIE Niektóre przymiotniki nie stopniują się. Należą do nich te, które pochodzą od rzeczowników, na przykład drewniany, szklany, żelazny. Jeśli	jakiś stół jest drewniany, to inny nie może być bardziej drewniany. Wskaż poprawnie skonstruowane zdanie. Praca plastyczna z kolorowymi <u>liściami</u> na pierwszym planie./Praca plastyczna z kolorowymi <u>liśćmi</u> na pierwszym planie. Odpowiedź: <u>Praca plastyczna z kolorowymi liśćmi na pierwszym planie.</u> Rzeczownik liście w narzędniku	liczby mnogiej przybiera końcówkę –mi. Użycie końcówki –ami stanowi błąd fleksyjny. Podaj właściwy rodzaj rzeczownika: (ten) pomarańcz/(ta) pomarańcza Odpowiedź: <u>(ta) pomarańcza</u> Wśród rzeczowników osobliwych mamy w języku polskim takie, których rodzaj należy zapamiętać: (ten) podkoszulek, (ta) kontrola, (ta) tenisówka, (ta) gerbera,	(ten) oręż, (ta) zgorzel, itp.
-------------------------------	--	---	--	---	--------------------------------

Miło nam poinformować, że uczeń Maksymilian Żak został laureatem Wojewódzkiego Konkursu Poetyckiego dla szkół podstawowych i ponadpodstawowych pod Patronatem	Marszałka Województwa Śląskiego i Prezydenta Miasta Zabrze, a napisany przez niego wiersz został opublikowany w XVIII tomie „Antologii poezji dziecięcej i młodzieżowej”. Poniżej	prezentujemy efekty twórczej pracy naszego poety: <b>„Taniec przy muzyce”</b> Rzekła sroka do borsuka: - Taniec, to jest wielka sztuka! Borsuk odparł tak spokojnie: - Walc, polonez są dostojne!	W rytm muzyki wciąż dryfuję, wtedy spokój w sobie czuję. Tańczą ważki i skowronki w koło tej zielonej łąki. Gdy się wzbijam w kłęby chmur, to tańczę w takt C dur. A gdy słyszę Beethovena, taniec	się wokoło zmienia. Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!
---	---	---	--	---